

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 мѣсеца 4 лева.Редакторъ-стопанинъ:
Стефанъ Ив. Петковъ.Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

Такса за публикацията на 1 стр. по 40 ст., на 2 и 3 стр. по 50 ст., на 4 стр. по 30 ст. на кв. с. м. Приставски и хазнови обявления за 1 път 5 ст., за 2 пъти 8 ст. на дума.

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 10631

гр. Варна, 8 юний 1911 година

Понеже обявления за 25 априлъ т. г. търгъ не се състоя, кметството съобщава че на 18 юний т. г. въ помещението му ще се произведе новъ търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ грубитѣ работи по построяката на градския театръ въ Варна.

Офертитѣ се приематъ до 4 часа слѣдъ пладнѣ.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на 208512 лева.

Залогътъ за участие е 10430 лева.

Прѣдложенията за намаление или увеличение трѣбва да ставатъ върху единичнитѣ цѣни въ проценти безъ дробни.

Книжката съ на разположение на интересующитѣ се.

Кметството.

Владимиръ Г. Кусевъ

АДВОКАТЪ — ВАРНА.

Защищава всекакви дѣла прѣдъ всички сѣдилища въ Царството.

Писалище—подъ мировото сѣдилище.

Даватъ се подъ наемъ въ ул. „Нишка“ двѣ хигиенични кжци.

Споразумение до Д-ръ Стояновъ, адвокатъ — Варна.

Продаватъ се изцѣло колониялнитѣ стоки на обявената въ несѣстоятелностъ Мария А. Пиваровичъ въ гр. Варна. Споразумение при Синдика Д-ръ В. П. Кувеловъ адвокатъ Сите — Варна.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ много удобна и хигиенична кжца, съ двѣ отдѣления, едното съ 3 стаи, кухня и изба, а другото съ двѣ стаи, находяща се въ гр. Варна II уч., ул. „Одринска“ № 157 Споразумение до притежателя въ сѣщия домъ.

Продава се на цѣло или на части бакалската стока отъ магазина находящъ се въ II уч. срѣщу Карабатакъ. Споразумение до притежателя Захари Ивановъ въ сѣщия магазинъ.

Дава се подъ наемъ хотелъ „Централъ“ въ градъ Варна, ул. „Прѣславска“, до Балъкъ-пазаръ, хигиениченъ, много удобенъ, съ 6 стаи, салонъ, кухня и изба. Зданието е подходящо за хотелъ, комиссионери, банки и дружества. Споразумение до Елизеръ Файонъ сарафимъ въ сѣщото здание.

Е. Коенъ, хирургъ - жболѣнаръ

отъ медицинския факултетъ и
жболѣкарската школа въ Парижъ,
се установи въ Варна,
ул. „Дебърска“, № 3, срѣщу дома
на г. Алек. Дяковичъ.

Резултатътъ отъ изборитѣ и неговото значение.

Изгледътъ на агитационнитѣ борби по случай избирането прѣдставители за Великото Народно Собрание внушава и уважение и страхъ. Българския народъ, колкото пъти и да е извиквалъ разочарование у интелегенцията, той все пакъ е давалъ надѣжди за едно развиване на политическото му съзнание, макаръ и не съ завидна бързина. Дѣйствително, че ние имаме съ какво да се гордѣмъ и радваме, като гледаме при всѣки случай да се изказва народната воля, защото тая воля не може никой режимъ да сломи, да подчини на своитѣ замисли. Въпрѣки обаянията на народа отъ щедритѣ обещания на демократитѣ, той не се повлия дотамъ, че да имъ дава своето довѣрие винаги. Напротивъ, слѣдъ 5 юний демократитѣ се видѣха изоставени отъ тия, които нѣкога много имъ вѣрваха. Не само отъ демократитѣ се отврати българския народъ; той даже е на път скоро да дигне всѣко довѣрие отъ всички, които вече съ управлявали. Достатъчно е да земемъ въ съображение обстоятелството, че на много мѣста опозицията работеше въ коалиция и пакъ пропадна, за да се разбере, че народа се прощава съ изредилитѣ се наскоро съ властѣта партии и има още вѣра въ тия, които отдавна не съ го управлявали. Но има и друго обстоятелство, което е още по-важно, — народа въ значителната своя частъ вече клони своитѣ симпатии и довѣрие къмъ лѣвитѣ течения. И ний сме увѣрени, че ако и днешната коалиция на властувашата партия тръгне въ пътя на своитѣ прѣдшественници, при още едни избори лѣвитѣ партии ще иматъ небивалъ успѣхъ. Има даже сега условия на пълна сполука отъ страна на лѣвитѣ и даже на крайно лѣвитѣ партии да взематъ надмощие надъ всички други партии, ако бждатъ по-малко глупави и недоброевѣстни едни къмъ други. Не можемъ да не съжالياваме, че демократитѣ не додоха по-късно на властъ, за да си останатъ съ своята едноврѣмешна опозиционна съвѣсть и идеализмъ.

Проклѣта да е тая властъ, що така сигурно деморализирва и най-честнитѣ политически дѣатели. Прѣдставете си, че при днешнитѣ врѣмена демократитѣ, каквито ги знаемъ прѣзъ 1904—1907 години, ако не бѣха идвали на властъ, и ако днесъ се сплотѣха съ радикалитѣ, подпомогнати и отъ земеделци и обединени социалисти, тогава България щеше да се намѣри прѣдъ единъ потрѣсающъ прѣвратъ, който щеше да зададе ужасъ на всѣка личностъ, колкото и силна да се чувствува, която още не се е простила съ реакционни замисли. Но съдбата по-нѣкога играе много отвратителна роль; тя поставя на изпитание хората, мамии ги съ съблазнителни перспективи и по тоя начинъ ги вкарва въ грѣхъ. И нѣма по опасна грѣшка за единъ политически човѣкъ, когато се нагърбна да управлява тогава, когато още не му е врѣмето, споредъ неговитѣ политически убѣждения и принципи. Демократитѣ помислиха, че и тѣмъ е възможно да управляватъ когато и да било, както правятъ другитѣ партии по занаятъ. Единъ демократъ трѣбва по напѣдъ да разбере, че основния принципъ на народно самоуправление е такъвъ принципъ, който очаква политическа назрѣлостъ, иначе единъ управляющъ демократъ безъ врѣме рискува да се самоуничтожи като такъвъ. Както и стана съ демократитѣ. Вчера народа бѣше съ тѣхъ, а днесъ ги отритна. Грѣшката на демократитѣ съ поемането безврѣме властѣта скжпо ще имъ коштува; тѣ вече минаватъ къмъ категорията на компромитирани партии. Да се присѣдинятъ къмъ нѣкоя напѣдничава партия не ги приематъ, да отидатъ при нѣкоя стара партия не могатъ защото съзнаватъ унижението отъ това. Не имъ остава друго освѣнъ да се хранятъ съ илюзии, че нѣкога и за тѣхъ ще има царско благоволение. Но резултата отъ послѣднитѣ избори не говори така; той съвсѣмъ друго нѣщо показва. Той показва, че народа вече самъ е достигналъ до едно широко съзнание на положението си и избира кждѣ е злото и кждѣ спасението. Не защото правителствени лѣсти спечелиха, вадимъ това заключение, а защото на много мѣста лѣститѣ

на радикали и социалисти сж получили невъроятно много гласове. Въ София напр. обединените социалисти имат най-много гласове следъ правителството; разликата въ гласовете е много малка. Ако бѣха работили наедно всички социалисти, избора сигурно щѣше да бѣде тѣхенъ. По селата на много мѣста радикали и социалисти по-отдѣлно сж получили множество гласове. Отъ сега се познава, че при още едни селско-общински избори една грамадна частъ селски общини ще мине въ ръцетѣ на социалистичѣ и радикалитѣ.

Сега остава да видимъ до колко Великото Народно Събрание ще даде доказателства въ полза на правителството. Много се боимъ. Едно, което ще спечели недовѣрието и умразата на народа и честната интелигенция, е, ако не се прѣредактира чл. 17 отъ конституцията въ форма, различна отъ тая въ „измѣненіята на конституцията“, като се отнематъ прерогативитѣ на короната. Друга опасностъ има още, която добръ трѣбва да разбере всѣки народенъ прѣдставителъ, защото тя ще строши главитѣ на тия които не внимаватъ. Проектира се увеличението заплатата на държавния глава. Това увеличение изглежда да стигне неимовѣрни размѣри. Българския народенъ прѣдставителъ трѣбва никога да не забравя, че царското лакомство нѣма насита. На монарситѣ е свойствено да разоряватъ народитѣ за да угаждатъ на своитѣ ненаситни черва и разплутѣ страсти; тѣ сж способни на такива грѣшки въ увеличаваніята си, които най-сѣтне ги закарватъ тамъ, където най-много се боятъ да отидатъ. Но това пари не прави, когато народа изпадне до положението на последенъ нищій, който не може да се нахрани.

Българскитѣ избиратели сж длъжни да напомнятъ на своитѣ избраници, че тѣ сж длъжни да създадатъ законъ за неговото благочестие, а не законъ за неговото разорение.

Равносмѣтка.

Трѣбва ли да се държатъ още демократическитѣ общини. — Какво повеляватъ нуждитѣ.

Изредиха се редъ политически у насъ събития прѣзъ последнитѣ години. Напорамитѣ на българската политическа дѣйствителностъ се изредиха бърже като въ калейдоскопъ и мимолѣвния ефектъ, що всѣка картина произведе, миготно изчезна изъ паметта, бързайки да отдаде отдале мѣсто на други по-нови впечатления, по-нови купнежи.

Като прѣзъ сѣнь сѣкашъ яви се на българския политически небосклонъ демократическата партия, мина като вихрь прѣзъ българското море, възбуди купъ лѣлѣлни мечти у българския избирателъ дапакоплатецъ, записа дати въ историята ни и както вихрь заглъхва изъ невидени усон, така и тя замръ въ невидѣлица като остави следъ себе си замаяни отъ мимолѣвния ефектъ погледи. Такава е съдбата на всѣка политическа партия. Надеждитѣ и куражътъ, съ които тя е дошла на властъ бързатъ да се смѣнятъ съ тежко униение, меланхолия, безпомощностъ, когато дойде редъ за нейното захождане, за паданіето ѝ. У насъ дването на властъ означава възобновление на партията а падането ѝ отъ властъ — падение политическо, морално и материално. Този принципъ живота предлага къмъ

всички партии, разбира се къмъ коя по релефно, къмъ кое по-слабо. Особено обаче силата на този принципъ се почувствува съ демократическата партия. Поради една неуравновѣсеностъ въ много отъ нейнитѣ умове, тази партия, която се яви у насъ като Месия, посрѣшната радушно и отъ народъ и отъ печатъ и отъ всичко, падна така главноломно върѣдъ хули и проклетія, што нейното падане бѣ и пълно падение. Заедно съ това изчезна у нейнитѣ хора и куража и ламтежа за дѣйностъ и дори политическата мѣдростъ. А воднажъ това е така, за тази партия нѣма друго срдѣство освѣнъ нейното доброволно оттегляне отъ всички позиции, които които тукъ тамъ заема съ общинитѣ — оттегляне, при което, тя следъ една тиха вътрѣшна дѣйностъ, следъ като отърси отъ себе си всички ония елементи, които като къклица се вѣмѣха въ плодотѣ на жетвата ѝ и я почерниха и отровиха житото ѝ — да чака редъ за второ възкресение, но възкресение не чрѣзъ идване на властъ, а чрѣзъ морално възвръщане, основано на върху абстрактни и заоблачни принципи, а върху истинската, реална българска дѣйствителностъ, която демократитѣ за жалостъ, тѣй малко познаваха до сега.

Днесъ за днесъ демократическата партия е почти отчуждена отъ народа. Народътъ опозна твърдѣ добръ тази партия, но тя него и до днесъ не може да опознае и даже когато падна продължаваше да залгва „неорганизираната маса“ съ ония демагогички приспирания и и актьорски жестикулации, на които отдавна бѣ се наситила избирателната тая маса.

Ето защо при тия условия грамадно онова усилие, що демократитѣ полагатъ за да закрѣпятъ положението си въ общинитѣ, които сж още тѣхни, не струва нито дла тютюнъ. Нека се признае, изхабени сили и ригнати отъ избирателя величия не могатъ да бждатъ дѣеспособни фактори. А веднажъ това положение установено, задържането на демократитѣ въ общинитѣ е не само не полезно, но дори и вѣдно за общественитѣ интереси. Една права мисль имаше у г. Малинова въ мотивитѣ му по подаване оставката на неговия кабинетъ: че напуска властта за да се даде възможностъ на народа да даде довѣрието си на нови хора, да се поеме упрвление отъ по-нови сили. И ако у демократитѣ имаше що годѣ последователностъ, въ имото на сжщия принципъ тѣ трѣбваше да отсѣчатъ и управлението на общинитѣ, където вмѣсто да се хаби напразно сила въ борби съ правителствената партия, щѣше да се отсѣпни редъ и на други хора въ управлението, на други принципи, на по-нови надежди...

Нека се ограничимъ съ примѣра за Варненската община. Демократитѣ полагатъ голѣми усилия да се задържатъ въ общината и Богъ знай, всичко това тѣ считатъ за голѣма своя доблестъ. Но доблестъ не може да има тамъ, дѣто има де белоочие и какво по-голѣмо дебели очие отъ това да видишъ при последнитѣ избори, че ти си изгубилъ всичкото довѣрие въ гражданството и да мислишъ че ти, въпрѣки, това недовѣрие можешъ да работишъ. Възпитани политически хора никогда не би правили инакъ съ управлението. Когато народътъ застѣпни принципитѣ на друга политическа партия, когато самия този психоло-

гически бѣлѣтъ, да се захвърля употребеното и да се жадува за новото, когато самитѣ условия въобще се смѣнятъ — примѣръ на политическо и партийно достолѣние е да се отегли една управляюща партия. Какво виждаме обаче, ако стѣзнемъ отъ терена на тия принципи, въпречемъ малко познати на нашитѣ демократи, въ кръга на самата наша дѣйствителностъ? Какво прѣдставляваше нашата общинска съвѣтъ прѣзъ последнитѣ три години? Не бѣ ли това едно разнебитено тѣло, което бѣ разяждано прѣзъ всичкото си врѣме отъ вътрѣшни крамоли? Не падна ли единъ кметъ поради подета вътрѣшна противъ него борба? Съвѣтътъ се състои отъ 24 души, но кога е бивало заседание съ по вече отъ 13 — 14 съвѣтници и колко пѣти сж отлагани заседанията поради липса на съвѣтници? А каква е самата физиономия на този свѣтъ? Не бѣ ли това едно послушно наство прѣдъ прѣжката на единъ Кжневъ, който прѣди да дава тонъ на работитѣ има самъ нужда отъ тонъ и стабилизиране? Какви активни остави демократически общински съвѣтъ въ Варна? А въ пасива и има много и много... Бѣхъ свидетели на сергийския въпросъ прѣзъ 1908 год., послѣ на Байертовата афера и напоследѣтъ записаха още едно крупно дѣло — канализацията на града. Ще бждемъ свидетели най-сетне и на още едно: на тѣхното политическо дебелогластво, да се държатъ въ общината още въпрѣки накупѣлото общо негодувание. Цѣли три години бѣха парализирали дѣйността си отъ междусособици, и чакъ сега се сътиха да се силотатъ за да се закрѣпятъ! . . .

Другъ би бидѣ въпроса, ако редътъ бѣ да се върви по сжщия отпѣканъ пѣтъ, по който се прѣвземаха общинскитѣ избори, но сега вече ни прѣдстои въ общинскитѣ избори пропорционалната избирателна система, което естествено ще постави на чело на общината отбрани наши съграждани. А ако господата демократитѣ се чувствуватъ така силни, нищо не имъ прѣчи да напуснатъ сега и въ пропорционалнитѣ избори да изпратятъ повече свои членове. Ако ли пъкъ сж слаби, бихме имъ казали да се оттеглятъ чакъ по-скоро, защото съ слабостъ не се управлява. . .

Проче всичко това трѣбва да се разбере отъ демократитѣ; мѣнятъ се годинитѣ, мѣнятъ се условията и народътъ тѣй сжщо иска да мѣни управницитѣ си. Новитѣ хора прѣодоляватъ, новитѣ имена обнадеждаватъ. За да дойдете и вие единъ денъ като нови хора, радушно приети отъ сжщитѣ избиратели, бихме ви казали: слѣзте, господа демократи, отъ политическата арена, раздвѣжете се отново изъ българската дѣйствителностъ, научете се по-добръ да познавате хората и да разпознавате къклицата отъ житото, научете се да говорите само истината, отвикнете отъ нескончаемитѣ си противорѣчия, поузрѣйте малко политически, отвикнете отъ лошава си черта много да общавате, отърсете се отъ многохвалство и самохвалство и ако единъ денъ така съвършени, отърсени отъ всички недостатѣци, вий отново се вѣстите на политическата арена, ний ще бждемъ първитѣ, които ще ви кажемъ: „добръ дошли“. Сега обаче вий имате нужда отъ почивка, уталожаване, узрѣване, прѣвъзпитаване и затова нужно е да ви кажемъ „сбогомъ“!

Не е правова държава.

Още въ края на 1909 г. трѣбваше да бѣде опрѣдѣлено и свършено въ насъ облаганието съ данѣкъ занятие разнитѣ съсловия, за да може всѣки да види може ли да продължава извѣстенъ занаятъ или не. При това, при облаганието финансовитѣ органи бѣха длъжни да глѣдатъ да бѣде обложенъ истинския доходъ на данѣкоплатеца, а не произволно, както го практикуватъ: „да му тикнемъ толкова, той носи“, защото по такъвъ начинъ се влѣзва въ ролята на разбойничеството, което изважда държавата отъ рѣда на правовитѣ държави.

Въ културнитѣ и правови страни вие нѣма да чуete мѣние, че може единъ данѣкоплатецъ да се обложи по партизански, или же вѣнъ доходить посочени въ неговата декларация, ако финансовата властъ не копстатира съ неопровержими отъ самия данѣкоплатецъ данни, че той има по-голѣмъ доходъ и до опрѣдѣленъ размѣръ. Тамъ се пази финансовия принципъ да не се истощаватъ безогледно податнитѣ сили на населението, защото тогата става бѣдна държавата и — обратното, както я вършатъ нѣкои неразбрани финансови управници въ насъ. Държавна прѣдвидливостъ е да не се докарватъ данѣкоплатцитѣ до положението да изгубятъ *въра въ властта*, поради глупави финансови мѣрки и нектѣрни финансови органи, защото сѣтнинитѣ ще бждатъ грозни сътрѣсенія за държавата.

Запазепъ ли е поне единъ отъ горнитѣ принципи сега въ насъ при новото облагане, което трѣбише да се свърши още прѣзъ 1909 год.? Абсолютно не. Доказателство на това бѣха и миналогодишнитѣ протестационни събрания и бойкотѣ въ цѣлата страна. Глѣ се е чуло и видѣло единъ финансовъ чиновникъ, напр., докаранъ неизвѣстно отъ кѣдѣ, никого непознава, да държи двѣ години вече въ тайна рѣшения на комисии, да пише свои глупави мѣния и да иска тоже отъ безкруполень финансовъ министръ: „да стрижемъ до кожата“, а данѣкоплатеца да се държи въ неизвѣстностъ и да чувствуватъ, че се готви надъ него нѣщо грозно, тайнствено. Ако това бѣ извършено въ друга нѣкоя правова държава, такива нещастни управници, биха ги на върба обѣсили, както казваше народъ прѣдставителъ Якимовъ.

Такова грозно бѣ управлението на бившето правителство, което, ако не бѣше натилено отъ управлението, щѣше да докара още голѣми злини за населението. Сега съ промѣната на правителството, новия финансовъ министръ трѣба добръ да се вслуша въ молбитѣ на данѣкоплатцитѣ, да приложи на практика горнитѣ финансови принципи, за да се избѣгнатъ бѣдѣщи сътрѣсенія въ царството, каквито бѣха неизбѣжни при демократитѣ. Z.

ОТЗИВИ.

Оставката на кмета Церовъ.

На 10 того общинскитѣ съвѣтъ се занима съ оставката на кмета Ив. Церовъ, която е подалъ прѣди нѣколко дни. Кмета е подалъ оставката си по слѣднитѣ причини: 1) Обиденъ билъ отъ акта на финансовитѣ инспектори, които, както е извѣстно изнесоха маса некрасиви дѣла. 2) Злѣ му подѣйствували станалитѣ инциденти въ общината по

раздаването на избирателните карти и чувствувал се твърдъ умора.

Тези сж официалните мотиви. Неофициалните мотиви обаче, които ний ги знаем положително сж тѣзи: 1) Кмета Церовъ е обвиняванъ отъ околните си, задѣто слабо е държалъ управлението си по време на изборитѣ и като слѣдствие на това, демократитѣ въ Варна прѣтърпѣха едно позорно поражение, та изгубиха и ума и дума. 2) Единъ денъ слѣдъ изборитѣ „извѣстния“ Кжневъ се явява при кмета Ив. Церовъ и го е ругалъ най-цинично съ безподобно обидни изрази. 3) Обвиненъ е Ив. Церовъ, че е държалъ на служба въ общината чиновника които не сж били демократи и които активно сж работили противъ тѣхъ.

Това сж прочее неофициалните мотиви, които именно продикуваха оставката на Церова. Едно е удивително: какъ Ив. Церовъ слѣдъ такъва ругатни думи отъ малоумни хора нѣма достолѣието да си даде оставката и отъ съвѣтничеството. Ако той вижда, че не му е било възможно да работи, какъ ще работи другъ на негово мѣсто и какъ ще работи и като съвѣтникъ, когато невъзможността да работи кмета е невъзможност и за съвѣта? Всичко това добръ, но какви сж тия противорѣчиви постѣпки на съвѣтници и кметъ? Приематъ му оставката, а даватъ му отпускъ и свърхъ всичко това пращатъ го да ходатайствува въ София за заема.

Тази постѣпка бие много злѣ въ очитѣ и даватъ да се заключава за Церова, че и до сега паритѣ, тѣстата заплатичка, която си я получавалъ е билъ най-главния факторъ, който е приковавалъ кмета къмъ кметското кресло и факта, че той си подава оставката, обаче пакъ поиска да му дадатъ отпускъ единъ мѣсецъ даде право на хората да мислятъ това.

И чудимъ се още защо общинските работи не вървѣли!

Мистификацията на „Народна Сила“. — Конвулсиите на умирающитѣ общинари.

Моля, Господинъ редакторе, дайте мѣсто на слѣдното:

Въ брой 34 на вѣстникъ „Народна Сила“ единъ анонименъ подлецъ, скритъ задъ малоумнитѣ редактори на демократическия вѣстникъ е излѣзълъ съ една мерска статия подъ надсловъ „Разкрита прѣстѣпна мафия“ и е нахвърлил купъ мерзости по мой адресъ, каквито само единъ дошлопробенъ елементъ може да нахвърли. Злощастниятъ авторъ едва ли не се провикна „Еврика“, но като признава въ края на краищата, че тѣхнитѣ прѣстѣпни клоки и отвратителни домогвания не сж постигнаха цѣльта (защото въ основата си бѣха тенденциозни, мистификаторски) тѣ отдадоха причинитѣ за всичко на властта, която уж, ме била покровителствувала. Нещастници!... Като изгубиха почва подъ краката си, като ги напуснаха, зарадъ нечуванитѣ имъ демагогства, всички съвѣтни хора, почна всичко да имъ се вижда криво и едва ли и самия Господъ, когото единъжъ бѣха обявили за демократъ, не имъ е кривъ.

Анонимниятъ подлецъ, когото министерството уволни по дисциплинаренъ редъ, възъ основание обстоенъ актъ на финансовитѣ инспектори и комуто трудно е да се прости съ топлничкото си мѣсто, защото и на сѣнь вече не може да го види, този безподобенъ интригантъ, който, когато дойде захождането на властта имъ, дезертира и отъ поста си, за да се скрие по на топло и който за да постигне цѣльта си, висѣ три години като адютантъ на портитѣ на единъ умопобърканъ тѣхенъ лидеръ, този мерзавецъ на

който не искамъ и името да спомена, защото не заслужава тази чест, е излѣзълъ въ съгласие съ лгавитѣ редактори на умопобъркания вѣстникъ, да тръбни, че сѣмъ държалъ въ себе си голѣми парични суми отъ залози по участие въ търгъ, че за това нѣщо не е знаелъ никой, че закона не ми давалъ право да държа повече отъ 500 лв., че паритѣ сѣмъ държалъ у дома си и кой знай дѣ сѣмъ ги намѣрилъ, та сѣмъ ги внесълъ, че сѣмъ извършилъ една фалшификация и пр. и пр..

Ахъ, колко ви се иска, ничтожни пигмени, всичко това да е вѣрно! И ако това всичко би било вѣрно, защо вий веднага не повикахте стража да ме арестува, защо не открихте прѣпискитѣ на явлъ да ги видятъ всички, ами тайно, гузно, скрити по жлгитѣ заедно съ нѣколко ваши креатури въ общината, които не знаятъ защо сж се родили на земята, вий безъ да разберете всички обстоятелства, безъ да бждатъ искани свѣдѣния отъ мене, отъ бирника А. Припрѣновъ, отъ пом. бирника И. Савовъ и дори отъ всички други служаци, почнахте да пишете вашитѣ янлжшъ актове и почнахте да гнусите свѣта и мегданитѣ съ вашитѣ мистификации и да тръбнитѣ чрѣзъ своитѣ креатури-партизани прѣдъ жадното за сензации общество за „ужаснитѣ разкрития и пр.“ О, низки човѣчета, вий се побояхте отъ истината, защото само чрѣзъ неистината можехте да си послужите вне, защото само лжжата можеше да ви дойде на помощъ за да искате уволнението на неприятния счетоводителъ Йовковъ, оня, който не можа да прикрие вашитѣ мерзости и боклуци, оня, който цѣли три години е критикувалъ вашето „янлжшъ-управление“.

Е, проче вне искате отъ мене 14,000 лева, нали? Нежелаятъ ли, редакторитѣ на „Народна Сила“ да имъ ги броя, понеже вѣрвамъ ще имъ трѣбватъ, защото сж въ оппозиция и защото сж възтъ отъ топлитѣ си мѣста. Е добръ, нека си опиятъ по-голѣми кесии за това, а сега да дойдемъ на въпроса, та да видимъ кой е кумъ, кой е сватъ.

Вне твърдите, че никой не е знаелъ да е имало у мене голѣми парични суми. Мерзавци, ако вий твърдите това, трѣба да сте спали дълбокъ сънъ въ общината, а не да сте управлявали. Когато азъ вземамъ парични залози не присѣтствува ли тържната комисиия, не минаватъ ли тѣзи прѣписки чрѣзъ свѣтъ, секретаръ, контролоръ и най-сетитѣ, когато отивамъ да участвувамъ въ тържнитѣ комисиии, не отивамъ ли съ знанието на контролоръ и като неговъ замѣстникъ, съ знанието на кметове и помощници и пр. Самата прѣписка за продаденитѣ еснафски мѣста, по която азъ получихъ 5445 лева залози, не е ли резолирана отъ контролоръ, когато се е върнала отъ утвърждение? Ами защо отивате до такова умопотрачение и дебелоочие, та казвате, че нѣмалъ сѣмъ право да вземамъ въ търговетѣ по-вече отъ 500 лв. залогъ? Прочетете чл. 53 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия и вижте хубаво, демократически слѣпки. Не може да се взима въ по-вече отъ 500 лева, отъ всѣки конкурентъ, за всѣки случай отдѣлно. Ами прочетохте ли послѣдната алинея на сжщия членъ, дѣто е казано, че залозитѣ се внасятъ въ земледѣлческата, или народна банки слѣдъ утвърждение на търгътъ. Вий го знаете това, но не ви знаеся да го кажете, защото тогава ще стане явна вашата мистификация.

Вие сами твърдите, че главнитѣ прѣписки, по които сж получени отъ мене по-голѣми парични суми, сж повърнати отъ утвърждение — едната на 6 априлъ т. г., а другата на 6 того. Първата отъ тия прѣписки, а именно оная за продаденитѣ мѣста на еснафитѣ, бѣ възвръната, както казахъ на 6 априлъ т. год.; съгласно чл. 51 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия, залозитѣ на конкурентитѣ при сключването на договори, въ случая при внасянето първата частъ отъ стойността на мѣстото, се паравияватъ до размѣръ 5% върху добитата на търга цѣна. Какъ вие, господа дебелооки партизани, искате да внеса залозитѣ по тая прѣписка, когато още 10 — 15 конкуренти не сж изравнили залозитѣ си и когато самия контролоръ г. Михайловъ, който дига този

шантажъ, отъ „симпатия“ къмъ еснафитѣ, които купиха тия мѣста (тѣй кето тѣ повечето бѣха демократи) заповѣда да отсрочимъ до 10 — 15 май поканилѣ съ които се зовѣха конкурентитѣ-еснафи да внесатъ паритѣ за мѣстата? И ето до денъ днешенъ поради рѣзни отсрочки отъ контролоръ г. Михайловъ този парадоксъ на демократическия режимъ, голѣма частъ отъ еснафитѣ не сж си заплатили слѣдуюмата се частъ отъ мѣстата. Ами дори сжщия денъ, когато г. Михайловъ, мислейки да открие Америка, поиска да види дали всички залози сж на лице у мене, сжщия денъ казахъ, азъ повръщахъ залози и изравнявахъ размѣра имъ до 5%. Ами какво да кажа за прѣписката по ония мѣста, които се върнаха утвърдени на 6 того. На 6 прѣписката се завърна и на 7-й янлжшъ-контролоръ г. Михайловъ, мислейки да намѣри подъ рола теле, поиска да види дали и тия залози сж на лице. Е добръ, за голѣмо Ваше съжаление, у мене всичкитѣ суми сж били, бѣха и ще бждатъ на лице, защото азъ сѣмъ отговорно за тѣхъ лице, защото азъ имамъ гаранция, и защото не сѣмъ азъ, младъ човѣкъ, мечтающъ за кариера, който ще си попусна дефицитъ. Сладка мечта бѣ за Васъ да бжда обявенъ въ дефицитъ, но когато видѣхте, че това нѣма да излѣзне тѣй, пуснахте въ ходъ инсинуациитѣ, като гузни хора, зашушукате по кюшетата и създадохте цѣлата тая мистификация, за която жестоко ще Ви се отплатя. И когато видѣхте, че на моя страна се обяви общинския бирникъ г. А. Припрѣновъ, па и всички въ общинската каса, вий се вайкахте, като „отъ какъвъ интересъ аджеба ме е защищавалъ Припрѣновъ!“ Нистина би помислилъ човѣкъ, дали вий не сте кандидатъ за Карлуково та падате въ такива изстѣпления! Да, вий сте умопобъркани хора, та искате отъ мене и такива залози, които сж повърнати на конкурентитѣ още миналата година въ самия търгъ слѣдъ като върху тѣхъ не е останалъ никакъвъ търгъ. Три години вий какъ управлявате тази община, та толкова водове ли излизате отъ тамъ, та не знаете, че онитѣ конкуренти, на които не е останалъ търга, още въ сжщия моментъ си получаватъ залозитѣ обратно, та една година ли ще чакатъ за такива залози. Това го знае всѣки прѣдприемачъ, но за васъ, които като слѣпки управлявахте и като слѣпки напускате, допустимо е да не знаете и най-елементарнитѣ работи.

Мерзавци, вий отидохте до тамъ, че твърдите какво азъ сѣмъ търгувалъ съ тѣзи пари и чудите се защо е нѣмало въ общинската каса мѣсто за такива пари. Да, въ общинската каса нѣма нищо общо съ подобни частни пари и касиера нито е приемалъ, нито ще приема такива суми, защото въ ревизията си прѣзъ 1908 г. финансовия инспекторъ Добриновски за подобни суми, получени отъ касиера на съхранение, начете му 10% глоба лихва. Членъ 53 отъ сжщия законъ ясно опрѣдѣля въпроса съ подобни суми — даватъ се на прѣдсѣдателя на тържната комисиия, който ги внася въ земледѣлческата банка слѣдъ утвърждаването на търга. Дѣ се държатъ тѣзи пари, това е лична (морална и материална) отговорност на лицето, което ги получава и което има за това дадена гаранция. И въпрѣки тая свобода отъ закона — да ги държа дѣто искамъ, азъ цѣла година за по-голѣма сигурностъ държахъ тѣзи пари (по които и прѣпискитѣ бидоха утвърдени подиръ цѣла година) — държахъ ги у пом. касиера г. И. Савовъ, а извѣстно врѣме и у касиера г. А. Припрѣновъ. Но защо вне, интригантъ старателно избѣгнахте показанията на г. г. Припрѣнова и Повчо Савовъ и на десетки още хора, които сж ме виждали когато вземамъ и давамъ пари отъ пом. касиера Повчо Савовъ, когато повръщамъ, или приемамъ залози. Вне отбѣгнахте да чуete истината, защото като бухалитѣ не търпите свѣтлината, а искате тъмнина... Ами ако вне толкова сте трепарили, защо не чухте монѣтъ постоянни молби, да ми се купи каса, и защо миналата година, когато влѣзохте въ споразумение съ Бурджевъ въ Плевенъ за покупки нѣколко каси и даже тържната комисиия санкционира това уговаряне, защо, питамъ азъ, вашиятъ Коста Евстатиевъ, който сега

самодоволно мисли, че е открилъ Америка и инсинуира противъ менъ задъ гърба ми, развали тази доставка и безъ да му е далъ нѣкой право (тогава той не бѣ помощникъ кметъ), безъ да е назначенъ членъ въ тържната комисиия, отиде да прѣговаря за покупка на каси съ Кулумджиянъ? Тая постѣпка на какво мирше, г-да демократи, а? И най-сетитѣ зели, че се ухитрили! Писватъ, че „между паритѣ, които сѣмъ прѣдставилъ имало и 300 лв., дадени на съхранение въ касата на контролоръ! Г-да граждани, чуите какъ се лже: У контролоръ въ общината нѣма никаква каса. Отъ дѣ я донесе Михайловъ тази каса, отъ дома си, или Коста Евстатиевъ му я купи отъ Кулумджиянъ? Тѣзи 300 лв. азъ бѣхъ далъ срѣщу разписка, завърненъ прѣписъ, отъ която притежаваме, на Михайловъ, защото той паритѣ, които бѣ приелъ въ търгове, бѣ ги похарчилъ и нѣмаше отъ дѣ да ги повърне, та азъ му се притекохъ на помощъ. На Хр. Леондиевъ, който за водопосталиране на скитобойната, бѣ оставилъ у Г. Михайлова залогъ 100 лв., азъ лично повърнахъ сумата, защото Г. Михайловъ нѣмаше да я повърне. Питамъ азъ защо Г. Михайловъ, когато вие, главни редактори на „Н. Сила“ изкарвате такъвъ „блжстителъ“ на законитѣ, защо не е внесълъ тая сума въ банката, когато прѣдприятието на Хр. Леондиевъ бѣ утвърдено отдавна? То се свърши и Хр. Леондиевъ не си получи залога отъ Банката, дѣто трѣбваше да бжде, съгласно закона за общественитѣ прѣдприятия, ами на-кара ме менъ да го възвръна азъ въ наличностъ?

Ами какво да кажа за „фалшификацията“, що сѣмъ извършилъ. Тука сте налудкавали въ мжтна вода та за това сте се заловили за сламката. Съ голѣмъ патосъ разправяте „писано било Ламбо Георгиевъ, а поправено Хараламби Давидовъ“, писано било Ел. Йовкова а поправено било Л. Георгиевъ. Вай, вай, наистина „ужасна работа!“ Нещастници, вие не знаете (а не знаете, защо не сте поискали и да узнаете), че лицето Ламбо Георгиевъ и Хараламби Давидовъ е едно и сжщо лице, което обикновено се казва Ламбо Георгиевъ, но пълното име на което е Хараламби Георгиевъ Давидовъ. Зарадъ моята съпруга въ търгътъ за мѣстата наднаване Ламбо Георгиевъ, тѣй както азъ му зная името. Понеже въ търгътъ той изяви, че наднава за Ел. Йовкова, по порѣшката писаря Стефанъ Йордановъ е записалъ въ наднавателния листъ на право името Елисавета Йовкова. Но когато дойде редъ азъ да подпиша тържнитѣ книжа, въ качеството си на членъ отъ тържната комисиия, азъ видѣхъ грѣшката и като съобразихъ, че не може Йовкова да фигурира въ тържния листъ направо на свое име, тѣй като лично не е участвувала въ търгътъ и другъ не може да я прѣдставлява безъ пълномощно, за да не бжда именно обвиненъ, че допускамъ „едно кошмийско извѣртване“, азъ самъ съ своя почеркъ зачеркнахъ името „Елисавета Йовкова“ и писахъ отгорѣ името на Ламбо Георгиевъ, който именно наднаване и на чието име даже бѣ залога. Ламбо Георгиевъ наднаване и за друго мѣсто слѣдъ това, този пакъ вече за себе си. Азъ пакъ го зная „Ламбо Георгиевъ“ и тѣй той бива записанъ въ книжата. Когато обаче мѣстото остава отгорѣ му той въ края на търга, когато азъ повръщахъ залози, идва и заявява за неговото мѣсто да му поправимъ името като му пишеме пълното име „Хараламби Давидовъ“. Азъ пакъ поправамъ разбира се, както това става винаги съ така погрѣшно записани имена. Е, мерзавци, „фалшификация“ ли е това? Фалшификация може да има тамъ дѣто има измѣняване на извѣстни обстоятелства. И поправкитѣ си азъ извършихъ прѣдъ писаря Ст. Йордановъ, като корегирахъ невѣрно вписани обстоятелства. Фалшификация щѣше да бжде и възползуване отъ дадената ми власт, ако азъ именно бѣхъ оставилъ мѣстото да фигурира върху името на жена ми, която него денъ не въ търгътъ, а бѣ въ София, която не е оставила залогъ на свое име, която не е опълномощила никого да наднава зарадъ нея. И чудното е, че тамъ, дѣто именно азъ сѣмъ се прѣдпазилъ даже отъ нередовностъ, тамъ сѣмъ обвиненъ отъ мистификаторитѣ въ фалшификация.

Питат се най-вече господата, защо не бил подписан протоколът на тържествената комисия г. М. Юрданов. Ами чуйте си купичката пръпки из общината, които отиват и връщат се из по-горни власти, неподписани често лъжи от цълата тържествената комисия. Ами питам аз, какъ се е съгласил г. М. Юрданов да се смънят в тържествените протоколи едно място друго място на Роза Златанова и на Пауна Вълева, какъ се е съгласил миналата година да се смъни мястото, което е останало върху Ив. К. Попов, на Д-ръ Титев и пр. и пр. Не че в тѣзи размъни съзираме нѣщо; нито най-малко, самъ азъ съмъ се съгласил и съмъ подписал такива протоколи, но искамъ да изтъкна какво голямо значение и каква мистериозност се придава отъ мистификаторитѣ на факта, че г. М. Юрданов не бил подписалъ. Азъ питамъ върни ли сж даннитѣ, вписани въ протокола, сходствуватъ ли тѣ на обстоятелствата, които били въ време на тържеството, отговарятъ ли на самата истина? Опровергайте го, ако смѣтете, изложете нахално ако сте отишли до умотомячение!

И за всичко това се хвалите, че били сж съставени актове, дадени сж били на слѣдователя. Че вашитѣ крѣатури може да съставятъ ако щатъ стотини подобни актове съ цѣль да придадатъ мистериозностъ, съ цѣль да дигатъ шантажъ. Разбира се вий сами си го признавате каква стойностъ иматъ вашитѣ актове и може ли правосъдието да се занимава съ мистификации, за да даде удовлетворение на вашитѣ сломени и низкокултурни честолюбия, на вашето умотомякане състояние. Да, правосъдие има, но това ще го почувствувате вий всички, демократически цървуланковци, защото азъ днесъ депозирамъ три жалби въ прокурорския паркетъ, та ще видимъ азъ, или вие името ще гледате прѣзъ рѣшетката. Ще видимъ какъ се съставятъ актове за набѣдяване, за клѣвети, какъ се дава докладъ до кмета съ умишлени невърности, какъ кмета Ив. Церовъ съ заповѣдь санкционира клѣвети и невърни факти, безъ да ги е проверилъ и ще видимъ най-сетѣ какъ се пишатъ мерзости за да се убива едно реноме.

Най-послѣ на подмѣтанята за «охолентъ животъ» и пр. и пр. ще отговоря на фасулковцитѣ около «Народна Сила», па и на всички ония, които обичатъ да ми гризатъ цървулитѣ, че никому смѣтка не давамъ. Какъ живѣя азъ, какво печеля — това го знаятъ ония, които ме виждатъ какъ азъ работя денонощно и какъ не си поплывамъ на рѣчѣтъ. Много ще ви се иска, подлещи нѣднни, да ме видите въ мизерия, но никога нѣма да дочакате това, защото азъ не очаквамъ като васъ да забогатѣя когато дойде партията ми на властъ, но очаквамъ на труда си, на способноститѣ си. Креатури на паднали величия, вий за благосъстоянието на хората сждите споредъ начина, по който вий сте забогатѣли; своята мѣрка прилагате и къмъ другитѣ.

Ала ще направимъ равносѣтка и скоро ще види обществото, че вий се опитавте да ме изпъдите отъ общината, защото сте гузни и защото се страхувате да не разбуля вашитѣ «жубости». Ще направимъ равносѣтка съ всичкитѣ, и съ контролѣри и съ редактори и съ общинари. Кой е фалишифициралъ прѣписки, кой е билъ ортакъ съ конекрацитѣ, кой е грабилъ нѣмъ въ Галата и кой въ Николаевка, кой и какъ е назначавалъ за кметове разбойници — всичко това ще видимъ наскоро. Защото имамъ въ принципъ въ живота си никому дълженъ да не оставамъ.

Съ почитъ
Арсени Иовковъ
общински счетоводителъ.

Едно малко обяснение

По поводъ писаната въ бр. 34 на «Народна Сила» статия «Разкрита прѣстѣпна мафия» г. Каназирски, Секретаръ на Окр. Управление имъ моли да помѣстимъ тия нѣколко реда по отмѣненъ заповѣдта съ който бѣ уволненъ счетоводителъ Арс. Иовковъ:

Никакви сили на деня не сж ме накарали да отмѣня заповѣдта на кмета № 402 и никой не е въ състояние да ме накара да извърша бе-

законие. Въ качеството си на замѣстникъ на Окр. Управителъ азъ сторихъ това, що би направилъ титуляръ, или кой да е другъ на негово място. Казва се, че заповѣдта била отмѣнена, въпрѣки всѣкъкъвъ законъ; обротно — оставане заповѣдта въ сила иначе да се прѣнебрегне всѣкакъвъ законъ. Чл. 101 отъ закона за градскитѣ общини, ал. послѣдния казва: Уволнения и назначения на персонала по счетоводството става съ согласието на контролѣра. Окръжното № 2301 отъ 1903 година дава тълкуване на тоя членъ че не само счетоводителъ, но и писаръ при счетоводството не може да бѣде уволненъ или назначенъ безъ мнѣнието на контролѣра. Прецедентъ: отмѣняване отъ г. министра на вътрѣшнитѣ работи една подобна заповѣдь на столичния кметъ. А случая въ варненската община е досущъ сжщия. На 7 тогочисленъ контролѣра Михайловъ е уволненъ; отъ него денъ прѣдъ Окр. Управление той прѣстава да функционира като отговорна официална личностъ, а камо ли да прави размѣствания на персонала въ счетоводството, размѣствания, които могатъ да влѣкътъ материални отговорности за приемника му касперъ Припръновъ. На 8 г. Михайловъ прави своя докладъ и на 9, значи 3 дни слѣдъ уволнението му, се издава заповѣдь за уволнението на Иовкова, безъ за това да е взето согласието на отговорния приемникъ касиера Припръновъ. Нѣщо повече Припръновъ съ официаленъ протестъ протестира прѣдъ менъ за това уволнение на единственото лице, у когото той има довѣрие. На рѣка съ тоя протестъ и прѣдвидъ изричността на чл. 101 отъ споменатия законъ, единъ безпристрастенъ чиновникъ не можеше освѣтъ да изпълни това, що законитѣ него задължаватъ. Чл. 70 отъ закона за градскитѣ общини казва, че Окр. Управителъ отмѣня заповѣдитѣ на Кмета, когато тѣ противорѣчатъ на сжествуващитѣ закони. Ето това и азъ сторихъ безъ ничие влияние.

Каназирски.

Дневни новини

Откриването на Великото Народно Събрание въ Търново. На 9 тогочисленъ въ 10¼ часа прѣдъ пладъ 21 топовни гърмежи извѣстна излизането на Царя отъ «Свѣта гора». Улицитѣ, по които мина царския кортежъ бѣха изпълнени съ народъ, който бѣ нареденъ задъ шпалера на войската. Прозорцитѣ и балконитѣ бѣха заеги отъ зрители. Всичко бѣ концентрирано по главнитѣ улици, а другитѣ части на градътъ бѣха запустѣли. Въ 10½ часа пристигна кортежа на царя. Първо съ 4 файтона пристигна свитата му, състояща отъ Добровицъ, Чапраниковъ, Драгановъ и Стояновъ. Царя, облеченъ въ формата на нѣхотенъ генералъ стоеше на лѣвата страна на калеската, царедѣта — на дѣсната страна, сръбшутѣ бѣше князь Кирилъ. Царедѣта бѣ облечена въ разкошенъ костюмъ. Царската двойка при входа на читалището бѣ очаквана отъ всички министри, облечени въ гада облякло съ фракъ и цилиндри и съ орлепи. Първо царя сержува съ министра Гешевъ а послѣ съ другитѣ министри. Продължително разговаря той съ министра Христовъ. При входа стоеше Д-ръ Даневъ, съ кѣгото тоже говори царя. Тръгнаха министритѣ къмъ залата, министъръ Гешевъ извика: «Г-ла народни прѣдставители! Царя на българитѣ плавъ». Болшинството отъ народнитѣ прѣдставители посрѣщна царя, който погручка влѣзе въ сѣбралнето, съ ржкоплѣскания и «ура». Царя зае мястото на трона, отъ дѣсплата му страна бѣха наредени министритѣ по старшинство, а отъ лѣвата бѣше — свитата му. Прѣстана болшинството да вика, въцари се тишина. Тѣмъ тогасъ когато царя отвори тронното слово и се готвеше да го чете стана единъ отъ водителитѣ на земеделцитѣ — Стамболийски и заговоръ високо къмъ Министра Гешевъ съ думитѣ: «Г-нъ прѣзидентъ! съгласно конституцията вие вършите едно незаконие. Царя нѣма право да отваря Великото Народно Събрание.» Настана суматоха. Царя, безъ да знае какво да прави, гледаше на това смяненъ. При първитѣ думи на Стамболийски болшинството завика «долу», а на царя ржкоплѣскаше. Гласътъ на Стамболийски, който постоянно повтаряше

протеста се заглушаваше отъ вихъта на болшинството, а земеделцитѣ на това отговаряха съ тропане и викове: Протестираме! вие нарушавате конституцията. Царя нѣма право да открива Великото Народно Събрание.» Присъствуващитѣ настрѣхнали всички сж на крака, единъ отъ тѣхъ викатъ, а други ржкоплѣскатъ. Дипломатитѣ бѣха прави и живо слѣдѣха демонстрацията на земеделцитѣ и социалиститѣ. Викове прѣдължаваха и шумътъ стана адеки и продължителенъ. Слѣдъ нѣколко минути земеделцитѣ прѣстанаха да викатъ, прѣстана да шуми и болшинството, което съ своя шумъ и овация на царя искаше да произведе ефектъ на демонстрацията на земеделцитѣ. Като утихна залата, царя прочете тронното слово, слѣдъ което слѣзе отъ трона, поздравилъ дипломатитѣ, които му се поклониха, поздравилъ и митрополита антимъ. Прѣзъ величкото това време болшинството викаше «ура». Чу се едно малко подсвиркване отъ пѣкой сж Ал. Недевъ, който се прожъкналъ въ събранието, като депутатъ отъ Бѣленско ужъ. Полицията го хвана и арестува. Царя запиталъ М. Маджарова, кой е произнесалъ протеста а той му казалъ, че е билъ Стамболийски, лидера на земеделцитѣ. Царя мина край Стамболийски, изгледа го неодобрително и си излѣзе. Слѣдъ излизането на царя болшинството викаше «долу» на лѣвицата.

Слѣдъ тоя скандалъ митрополитъ Антимъ съ 5 свѣщеника почна водосвѣта. Слѣдъ водосвѣта митрополитъ подаде на единъ свѣщеникъ да прочете клѣветата. Когато се произнесе въ нея думата «царя», депутатъ Януловъ и другѣ прѣкъснаха свѣщеника съ думитѣ: «не царя, а княза». При полагане клѣветата единъ депутатъ земеделецъ падна въ несвѣтъ, на когото първа медицинска помощъ даде депутата Д-ръ Цоневъ. Слѣдъ полагане клѣветата министъръ Гешевъ покани най-стария депутатъ М. Балабановъ да заеме прѣдседателското място, като най-старъ отъ всички.

Числото на народнитѣ прѣдставители е 411 души, отъ които: 48 земеделци, 7 радослависти, 6 социалисти, 4 стамболисти, 4 радикали и 2 демократи, а останалитѣ цѣлковисти и народняци.

Единъ заслуженъ отговоръ. Филиппиката противъ демократитѣ. Въ днешния ни брой даваме място на отговора на г. Арсени Иовковъ, общинския счетоводителъ, сръбшу пуснатитѣ по цеговъ адресъ мистификации отъ демократическитѣ общинари и отъ в-къ «Народна Сила». Отговора на г. Ар. Иовковъ е една съсипателна филиппика за ония малокултурни елементи, които за да потулятъ звѣздата на единъ младъ и многообещающъ мъжъ не се сѣрѣха прѣдъ нишо и си послужаха съ най-грозни клѣвети, пусканици и набѣдявания. Свѣтъваме читателитѣ си да прочетатъ тая филиппика, която е страшно съсипателна за всички обезумѣли демократи и която илюстрира душевното умотомячение на падналитѣ величия.

Анемията въ общинския свѣтъ. При смѣна на всѣко правителство у насъ, общинскитѣ свѣти прѣставатъ да развиватъ интензивна дѣйностъ. Дѣйствително е прѣдъ всичко, че самитѣ власти, по партийни съображения, нѣматъ довѣрие въ останалитѣ отъ бившъ режимъ общин. свѣти, обаче, и върно е пѣкъ, че у самитѣ общински свѣтници изчезва само по себе си всѣкаква енергия за дѣйностъ и ревностъ за работа. Ето единъ прѣсенъ случай. На 10 и 11 юни Варненския общин. свѣтъ бѣ повиканъ отъ кмета на извънредна сесия, обаче що видѣхме? Въ показната бѣ опрѣдѣлено да се явятъ въ часътъ 5, а пѣкъ тѣ се събраха въ 6¼. Отъ 24 души свѣтници явиха се само 12 и то съ голѣми усилия, слѣдъ като бидоха викани единъ по единъ по телефона и съ разсилнитѣ. А на 11 тогочисленото не се състоя никакъ, по неявяване на свѣтници. Е, нима съ всичко това не страдатъ общинскитѣ интереси? Нима това още не се съзнава отъ сегашнитѣ общинари? Тѣ сами виждатъ всичко съ очитѣ си, сами признаватъ смѣшното си положение и врѣдата отъ своето стоеие, обаче още упорствуватъ. Ако тѣ обаче, милѣятъ за общинскитѣ интереси, безъ протакане биха си подали оставкитѣ за да дойдатъ вече нови хора, съ нови сили. Дългъ имъ се налага да сторятъ това частъ по-скоро.

Курioзна сериозностъ. Послѣднитѣ избори донесоха голѣма поука за много хора, а особено за нѣкои наши политически мѣже, които обичатъ да върватъ, че тѣхнитѣ парадирания и фокусничества сж имъ свалили звѣздитѣ отъ небето. Единъ отъ тѣзи интересни за нашия ведениентъ животъ хора, чиято политическа кариера заприлича на фарсъ, е Михаилъ Таковъ. Демократическия министъръ, когото партията въздигна до Месия, който за да създаде отъ родния си градъ Пещера своя избирателна крѣпостъ, назначи за околийски началници, пристави и градоначалници всички пещерски пладари, метачи и кебапчи — този демократически бившъ министъръ изгуби избора си въ Пещера съ повече отъ 1000 гласа.

Фактътъ е повече отъ достатъченъ и той говори много. Нека надъ него се позамислятъ ония, които трѣбва.

Фабрика за кибритъ. Наскоро въ Варна ще се почне да се строи една крупна фабрика за произвеждане кибритъ, която ще коштува около 800,000 лева. По този случай сж пристигнали двама чехи и единъ българинъ за опрѣдѣлене място за фабриката. Както се вижда, гр. Варна въ индустриално отношение доста напредва.

Около нещастната канализация. Прѣдъ нѣколко дена общинския свѣтъ е рѣшилъ да се ходатайствува прѣдъ министерството да се възложи канализацията на града Варна върху д-во «Изида» по офертата ѝ, дадена въ време на тържеството миналата година. Както се види демократитѣ съ канализацията искатъ да си основатъ паметникъ на незаконното. Такова възлагане на търгъ върху «Изида» не почива на никой законъ. Трѣбва да се обяви новъ търгъ за тая цѣль, а не да се дава подобно прѣдприятие по комисииски.

Тикнаха една година назадъ канализацията, та сега ли се сѣтиха да бързатъ.

Разправятъ ни очевидци слѣдната сцена, която много характеризира историята на канализационния въпросъ. Въ едно заведение стояли сж Кжневъ, Филновъ и Никола Дафиновъ. Безъ да подозиратъ, че ги слушатъ, тѣ сж се разправяли доста бурно, при което г. Дафиновъ нервно е жестикулиралъ и викалъ «дайте ми паритѣ, които ви дадохъ, дайте ми паритѣ!»

Фактътъ говори повече отъ всичко. Очевидцитѣ — слушатели сж готови да излѣзнатъ съ подписитѣ си.

Археологическа конференция. Втората конференция на дружеството на археолозите въ България ще се състои на 16 тогочисленъ въ Варна. Конференцията ще обещи голявъ законъ за старинитѣ и ще начертае новото направление на борбата на дружеството съ тоя законъ и нѣкои други въпроси. Въ Варна ще се направятъ нѣколко важни разкопки, излетъ до Аладжа-Манастиръ, въ който прѣдполага се да се намерятъ доста цѣнни старини и др.

Братска могила. Озвн денъ била разкопана въ края на XX линия, между училището Антимъ I и Добришкото шосе, братска могила отъ 1828 г. Намѣрени сж били 10 скелета на руски войници, една иконка, кръстче и копчета отъ военни мундирѣ. Прѣдметитѣ сж прибрали въ нашия музей (въ отдѣла руско-турската война въ 1828/29 г.) а коститѣ на нашитѣ брати сж заровени отново на самото място. Добръ ще бѣде тѣ да бѣдатъ погребени въ гробищата.

Изборитѣ на 5 тогочисленъ въ Варна минаха мирно и тихо безъ да има оулавявания отъ нѣкого. Говореше се, че въ града въ прѣдизборнитѣ дни сж върдували шайки. Ний твърдимъ, че никакви шайки нѣмаше, но само едно констатирахме: на 3 тогочисленото оппозицията отъ четиритѣ коалирани партии бѣха свикали въ IV уч. събрание, тамъ имаше една малка свитка отъ 2-3 пияни, но се отстрашиха и ораторитѣ си продължиха говоренето.

Къмъ Аврамъ Папо. Долуподписанъ Юрданъ Илиевъ, поканва въ Аврамъ Папо въ единъ срокъ отъ 20 дни да ми повѣрне намиращитѣ се въ него исплатени отъ менъ изпълнителни листове и полици, въ противенъ случай ще се обърна къмъ прокурорския паркетъ.

Юрданъ Илиевъ (мѣсаръ). Б. Р. Ний се чудимъ, защо Аврамъ Папо не повѣрва изпълнителнитѣ листове и полици на Илиева, да не би да чака да умрѣ.